

lahkeste ja sõbralikult vastu, kui aga olid ära läinud, ütles tema oma rahwa vastu: „Maata, nemad kartawad meie wägge ja selle pärast tahawad meid meelitada, aga kui meie oleme Gesti laesed ärawõitnud, siis tahame tagasi tules, selle pisukesse Sakslaste hulgaile ka otja teha!“ Aga Westart, Sengalli rahwa wanem, kes küll alles pagan aga siiski ristis rahwa sõber oli, sai seda kütlemise sõna kuulda. Külap mehel enesel oli ka hirm, et kui Litwa rahwas jo oleks Gesti, Liwi ja Sakja rahwas oma wõimuse alla saatnud, ega temalgi siis enam paremat oleks loota, kui ka nende ikke alla heita. Sellepärast tuli Westart ise Riija linna ja usuteles Saksu, et nemad ei pidanud mite Litwa rahwa sõna uskuma, sest et tema teaks, neid kahekeelsed olewad, ja et tema olle kuulda saanud, et nemad tahtwad tagasi tules, sõbra näul Riija linna sisse tulla ja neid ärarikuda. Sellepärast andis neile nõu, et nemad seda se läbi tühjaks teeksid, et ise sõdides Litwa rahwa vastu läheksid, ja lubas Westart siis ise ka nendega oma sõawäega seltsi tulla, kui nemad tahaksid temaga kindlat sõbra seadust teha. Saksid olid nüüd kimpus, sest nemad olid kahe wahel, kumb neid tahtis petta, kas Swelgate, kas Westart. Sellepärast tahtsid nüüd Westarti meelt katsuda, ja lubasid küll temaga sõbrust teha, kui tema enne igast külast oma Maalt ühe mehe Riija linna pandiks saata. Westart lubas seda hea meelega, läks koew, tuli suure wäega jälle tagasi ja tõi ise pandimehi Riija. — Westart oma